

Золоті правила педагога

Вчитель географії

Фогт І.М.

Загальноосвітня школа I-III ступенів с. Зоря

2014-2015 навчальний рік

Пришов у школу — зроби розумне й шляхетне лице.

Щоразу, коли тобі хочеться командувати дітьми, згадай своє дитинство й про всякий випадок з'їж морозиво.

Гроші й педагогіка — речі мало сумісні.

Нехай усі манекенниці світу, побачивши твою посмішку, подадуть у відставку.

Не заходь у душу до дітей, якщо тебе про це не просили.

Іди на урок з радістю, виходь з уроку з приємною втомою.

Жартуй доти, доки не навчишся.

Пам'ятай: поганий лікар може забрати життя, поганий вчитель — спопелити душу.

Приходити на урок треба настільки підготовленим, щоб знати точно: для чого прийшов, куди прийшов, що будеш робити і чи буде від цього добре.

Щоразу, коли хочеться нагрубити кому-небудь, рахуй до мільйона.

Намагайся їсти щодня.

Люби свою адміністрацію так само, як і вона тебе, і ти проживеш довге й щасливе педагогічне життя.

Ніколи не чекай похвали, а намагайся відразу ж з'ясувати, як узагалі з нею справи до неї ставляться

Люби кого-небудь, крім школи, і тоді в тебе буде все в порядку.

Якщо до тебе прийшли на урок, згадай що ти - артист, ти — найкращий педагог, ти — найщасливіша людина.

Говори батькам завжди найкращу правду, яку ти знаєш.

Пишайся своїми помилками, і тоді в тебе буде з кожним роком усе менше.

Вищим проявом педагогічної успішності є усмішки на обличчях дітей.

Якщо ти вмієш подати звичайний факт як відкриття й домогтися подиву й захоплення учнів, то можеш, вважати, що половину справи ти вже зробив.

Пам'ятай: гарні педагоги живуть довго і майже ніколи не хворіють.

Віддай школі все, а вийшовши зі стін школи, почни нове життя.

Постарайся завжди бути здоровим, навіть якщо в це хтось не повірить.

Одягайся так, щоб ніхто не сказав тобі вслід: "Ось учителька пішла".

Не спи на уроці — поганий приклад заразливий.

Під час опитування зобрази на обличчі граничний інтерес.

Пам'ятай: якщо твій голос стає загрозливо хрипким, значить, ти робиш щось не те.

Добре, якщо пізнього вечора, коли ти згадаєш своїх учнів, обличчя твоє осягає усмішка.